

Verslag van Bijeengeraapt Zootje, 26 oktober 2012.

Op moment van schrijven (2^e Kerstdag) staat de volgende Wampex alweer voor de deur. Maar eerst nog een verslag afleveren van deze Wampex. Wij (Hille, Arjen, Hotze en ondergetekende) mochten dus op 26 oktober lopen. Het was de dagen/weken voor de wampex erg regenachtig geweest, dus dat zou wat beloven. Kijken we naar de einduitslag, dan leert ons dat Wilgenwaard wederom het snelste is. Verbaasde ik mij 2 jaar geleden en vorig jaar over hun looptempo, ik weet nu waar dat door komt. Ze startten net voor ons in supersnelle, gestroomlijnde pakjes. Hardlopende superatleten, tja, daar valt niet van te winnen. Knap blijft het uiteraard, want een dikke 25 km met hindernissen en zwaar terrein is niet mis. Gefeliciteerd hoor.

Maar goed, onze 5^e plaats op onze loopavond en 7^e over-all vind ik ook helemaal niet slecht. Slechts 9 teams die het onder de 7 uren (met straf tijd) wisten te volbrengen. Mede dankzij onze foutloze loop, een goede teamprestatie. Inmiddels dusdanig ervaren dat we deze keer vrij weinig fout hebben gelopen en in geen enkele instinker zijn getrapt. Alle letters hadden we goed en dat is volgens mij ons nog niet eerder overkomen.

De wampex begint eigenlijk de zaterdag ervoor al, als de brief op de mat valt. Snel doorlezen en alle info doorbrieven naar de rest van het team. Het informatie verzamelen begint. In dit geval extra zoekwerk betreffende de planeten en Euromuntlanden. De rest is reeds basiskennis en als Fries team, mag de Elfstedentocht geen probleem zijn.

Dan de vrijdag. Helaas moest Arjan afhaken met een blessure, maar koken wilde hij nog wel graag voor ons doen. Na wederom een puike, stevige, voedzame maaltijd, reisden we af naar Lippenhuizen. Bekend van een paar jaar eerder toen we halverwege de dramatische klokkenroute moesten afhaken. We wilden sportieve wraak op ons zelf. Net als eerdere wampexen, moest er wat info overgenomen worden van 2 borden, een video-route en een pc-route. De taken waren goed verdeeld, en er was zelfs tijd om alles dubbel te checken. Na de groepsfoto, konden we van start, tenminste, eerst nog een stukje in een taxi-busje. Wij waren groep 81, bijna het laatste van de avond. De wampex begon pas echt in een busje tussen Lippenhuizen en De Hemrik. Voor ons enigszins bekend terrein i.v.m. de vele wampexen vanuit De Hemrik, traditioneel tussen Kerst en Oud-en-nieuw.

Via memorie 1 was het kleine reflectoren zoeken. Met goede zaklampen geen probleem. De zandpaden in het bos waren ondanks het natte weer voorafgaand aan de wampex erg goed begaanbaar. Even puzzelen om de domino-stenen in de juiste volgorde te plaatsen en dan is de route goed te doen. De oleaat levert ons geen problemen. De verknipte flippo's moesten even op elkaar geplakt worden en dan even omdenken dat het een omgekeerde route was. Route 5 stond op de borden bij de start. De letters op de kentekenplaatjes leerde ons dat we NOORDELIJK moesten gaan. Via rode reflectoren kwamen we bij de Romijnse route. Het mais wat recent verwijderd was, maakte het land slecht begaanbaar. Niet heel erg nat, maar wel heel erg zacht. Het zweet liep ons flink 'oer de harsus'. De Edniveooge route (Eenvoudige route) was inderdaad eenvoudig, afgezien van het stukje met krimpemde wind, dat gaf binnen de groep toch wat discussie. Gelukkig duurde het oponthoud en het stukje foutlopen niet voor heel veel vertraging. Route 10 was de PC-route. Bij de Euro-route was er toch lichte twijfel. Uiteindelijk moesten we ergens links-af, maar daar stond een bordje met een niet-Euro-land. In eerste instantie gingen we hier dus niet in en probeerden recht door. Maar ook daar liepen we vast. Na links-af en een eindje door

te hebben gelopen, kwamen we toch weer bij een Euro-land. Vreemd, maar wel goed volgens ons – foutje van de organisatie?

Een leuke opdracht bij het begin van route 12. Of het verhaaltje er stond voor extra info of om ons af te leiden? We hebben het maar gelezen en ter kennisgeving aangenomen. Leuke opdracht met de lichtbak. Wij wisten zo niet wat het wapen van Heerenveen was, maar zo lastig was dat niet, de route bleek geen problemen op te leveren. Bij de Ontspoorde route, had de organisatie zich lekker uitgeleefd. Een heuse trein (met geluid) versperde onze weg en dwong ons om rechts te gaan, erg leuk. Via de 'wijken' door het land, kwamen we bij de spookachtige route. We werden opgewacht door een groepje meisjes (angsthazen ?) die vroegen of ze met ons mee mochten. Wij wilden uiteraard de kortste route lopen, een beetje spanning mag uiteraard wel. Na zo'n 10 meter, waren we ze alweer kwijt. Helaas door een grapje van onszelf – we wilden de dames even flink laten schrikken – raakte Hille de batterijhouder van zijn hoofdlampje kwijt wat we niet meer terug vonden. Wie een kuil graaft voor een ander De wokkie tokkie route was erg leuk gevonden. Je moet het even doorhebben en dan is het goed te doen. 'Volg de bierdoppen tot een flessenopener'. In vorige edities waren frisdrankdoppen de instinkers, dus even alert !! Memorie 5, een gigantische stroompaal was vlot gevonden. De route die volgde, was 'spannend'. De zon gaat onder in het westen, dus de 'W' bij een pad hadden we snel te pakken.

De maanstanden moesten omgedraaid worden (laatste eerst). Bij route 22 werd onze planetenkennis op de proef gesteld. Het enige lastige was het lastig te ontcijferen lettertype in het boekje. Via de striproute, kwamen we bij de video-route, gevolgd door de Sudoku-route. Het oplossen was op zich eenvoudig, we hadden meer moeite met de kompasrichtingen. Achteraf hadden we toch het idee dat we één richting gemist hadden, maar na een paar flinke loopstukken – waarbij enkele brede sloten ons lastig vielen – kwamen we toch bij memorie 6 uit. De gehusselde route was goed te doen, allemaal unieke kruispunten. Na een flinke oversteek, was het 1 km lopen om wederom over te steken. Leuke overtochten hoor. Via een stukje verhard kwamen we bij de coördinaatroutte. Helaas werkte de audioroute bij ons niet, wij hebben niks kunnen/mogen ontvangen, dus was het even puzzelen met de morsecode. De spaarzaam verlichte route, leidde ons naar pompeblêden. Vervolgens een oversteek naar een witte reflector. Via 2 memories, kwamen we bij het zwembad voor de opdracht. Het liedje hebben we eerder eens in Lauwersoog mogen horen (Een toppertje met een breezer Ananas). Na het zwembad was het hartjes volgen om bij de Elfstedentocht uit te komen. Deze hadden we ook al eens gehad. De instinker was toen Bartlehiem, dus dat zou deze keer ook wel de instinker zijn, links laten liggen dus. We ruiken de finish en traditioneel zijn de laatste stukjes niet zo moeilijk meer. Wel alert blijven voor letters. Al knipperend lopen we Lippenhuizen binnen en we finishen iets over 04:00 uur.

Blij dat we het weer gehaald hebben zonder omgelukken. Het bakje snert smaakt weer voortreffelijk en een 'overwinningsbiertje' is verdient.

Organisatie: wederom een leuke wampex !! Qua puzzelgraad, niet moeilijk, maar door de natte en zachte stukken wel een zware wampex, maar goed te doen. Tot een volgende keer.

Namens Bijeengeraapt Zootje: René.